

ΕΤΟΣ Β΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 97

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 25

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτίας δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 21 Δεκεμβρίου 1880.

Σχολιάζων ὁ κ. πρωθυπουργὸς κατὰ τὰς πρῶτονάς τοῦ νέου ἔτους ἀναχώρησιν βουλευτῶν τινῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἔλεγε μειδιῶν: «Οὐδένα διχτρέχω ἐγὼ κίνδυνον νὰ ἐγκταλειφθῶ ὑπὸ τῶν βουλευτῶν μου, πρὶν ἢ λάβωσι τὸν μπωναμάν».

Ἄξις ἀποταμιεύσεως ἐν ταῖς δέλοις τῆς ἱστορίας φαίνεται ἡμῖν ἡ προχθὲς γενομένη δῆλωσις ὑποψηφίου τινος πρωθυπουργοῦ ἐν τῇ συζητήσει τῆς συμβάσεως τοῦ δανείου δυναμένη νὰ συνοψισθῆ ὡς ἀκολούθως: «Τὴν σύμβασιν ταύτην εὕρισκω ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἀσύμφορον, καταστρεπτικὴν καὶ ἐπιζήμιον εἰς τὸ ἔθνος, οὐχὶ ὅμως ὅσον ἤθελεν εἶσθαι δι' ἐμὲ ἀσύμφορος ἢ ἀνοδος εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ κ. Τρικούπη τούτου ἐνεκα ψηφίζω ὑπὲρ τῆς συμβάσεως».

Ὁ Κ. Γλάδστων, κάτοχος ὢν τῆς λογικῆς ἐπιστήμης τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὁξφόρτης, στηρίζει μεγάλας ἐλπίδας ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, συνδυάζων τὴν ἐκ τῶν προτέρων γνωστὴν ἀρνήσιν τῆς Πύλης καὶ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως μετὰ τοῦ γνωστοῦ ἀξιωματικοῦ, ὅτι δύο ἀρνήσεις ποιοῦσι μίαν κατάφασιν.

Εἰς προσεχῆ ἀναθεώρησιν τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ἰάγκυτος τοῦ Σωτήρος, προστεθήσεται ἄρθρον δι' οὗ τὸ πρᾶγμα τοῦτο θέλει θεωρεῖσθαι τοῦ λοιποῦ ἐφόδιον ἀνάλογον πρὸς τὴν πρὸς τοὺς Καθολικοὺς Viatique, θέλει ὅμως ἀπονέμεσθαι οὐ μόνον πρὸς ψυχορραγούντας, ἀλλὰ καὶ πρὸς νεκρούς.

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

Ὁ νόμος ὁ ὁποῖος προχάγει τοιούτους συνεπίεις...

Δουζίνας

Συγκοινωνίαν ἀνθρώπων ἐστὶ τοποκινήσις.

Κασσιμάτης

Πρέπει ἐκάστη γωνία τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀποκτήσῃ τὰ δύο προσόντα τῆς τοποκινήσιος καὶ τῆς τοποσυνεννοήσεως.

Ὁ αὐτός

Ὅ,τι λέγετε κ. Πετιμεζᾶ εἶναι ζήτημα διὰ ζήτηματος.

Ὁ αὐτός

Συγκωνισμὸς καὶ περιορισμὸς ἐλεύθερος τί σημαίνει; Τὸ συμφέρον τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ αὐτός

Τόσοι ἀνκροαὶ νοσηλεύονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν...

Κότταρης

Ὅλοι λέγομεν, ὅτι ὅλοι ζητοῦμεν τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος· ἀλλὰ μοῦ φαίνεται ὅτι προτιμοῦμεν τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος [καὶ ἔθηκε τὴν χεῖρα εἰς τὸ θυλάκιον].

Ὁ αὐτός

Ἐγὼ ὁμιλῶ λογικῶς μὲ τὸ κεφάλι μου.

Λάππας

Ποῖον δύνανται ἔχω νὰ φέρω ἡσυχίαν; Διὰ τοῦ ὄργάνου, τὸ ὁποῖον ἔχω δὲν δύνανται ἡ γλῶσσά μου καὶ αὐτὴ ἐξησθένησε.

Πρόεδρος.

Θέλω φωτίσει καὶ τὸ κοινὸν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν.

Παυλῆς

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν νευτικῶν εἶπεν, ὅτι πρέπει νὰ πύτωσι βεβηκίως ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κἀνομεν τὰς ἐπερωτήσεις.

Ζέρβας

Ἀφήσατέ με δὲν θὰ εἶπω τίποτε· ὅ,τι θὰ εἶπω θὰ εἶνε σχετικόν.

Δουζίνας

Ἡ ἀπονομή τῆς συντάξεως εἶναι περνομῆ κατὰ τὸ νόμου.

Λάππας

Τὸ πρόγραμμά σας εἶναι λόγοι, κρότοι, ψόφοι, θόρυβοι.

Πετμεζῆς

Κύριοι ἐντὸς τῆς βουλῆς βλέπομεν μόνον ὀλίγα ζεύγη ἐν ἐκατέρῃ τῶν πτερύγων καὶ οὐχὶ βουλευτὰς πρὸς ἀπάρτιαν.

Δουζίνας

Φρονῶ ὅτι ἐπειδὴ εἰ κ. κ. βουλευταὶ, καθὼς καὶ πᾶν ἄλλο ζῶον ἔχουν ἀνάγκη ἀτμοσφῆρας καὶ ἡλίου.

Ὁ αὐτός

Ἡ διοίκησις τῆς Γραπῆς δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ἔχη πατριωτισμὸν.

Τρεκούπης

Ἡ πίστις τοῦ ἔθνους εἶναι ὡς ἡ παρθένος ἡ ὁποία δὲν ἐπιδέχεται ἀπροσέκτους ἀφῆς.

Οικονόμος

Πρέπει νὰ χλινώσωμεν τὸ ἀχλίνωτον στόμα τῆς ἰσοδιότητος.

Κότταρης

Δὲν αἰσθάνομαι δίσπιν πετρώτητος.

Δηλιγιάννης

Νὰ ἔλθουν οἱ Βραχμάνες καὶ οἱ Οὐλεμάδες νὰ φέρουν τὰ λεξικά τῆς Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων.

Πετμεζῆς

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Κατὰ τὴν Ὀραν, τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ παραχθεῖσα ἐντύπωσις ἐκ τινος ποιήματος ἀπκηγεληθέντος ἐν τῷ νεκροταφείῳ κατὰ τὴν κηδεῖαν λίαν σεβαστοῦ προσώπου ὥστε οἱ πολυπληθεῖς ἀκροῦται ἐλησμόνησαν τὸν τόπον, ἔνθα εὐρίσκοντο, καὶ παταγωδῶς ἐχειροκρότησαν. Μὴ πασορευθέντες ἐκεῖ, δὲν ἔχομεν γνῶσιν τοῦ περιστατικοῦ τοῦτου ἢ ἐκ τῆς διηγήσεως τῆς Ὀρας. Ἐὰν τῷ ὄντι οὕτως ἐγένετο, ὀρεῖλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι πᾶσα αἰτιθσις τοῦ πρέποντος, πᾶσα εὐλάβεια, πᾶς σεβασμὸς πρὸς τοὺς νεκροὺς ἐξέλιπον ἤδη ἐντελῶς ἀπὸ τῆς κοινωνίας ταύτης, ἀφοῦ ἐν τοιαύτῃ στιγμῇ, ἐνώπιον νεκροῦ, χειροκροτοῦσιν ὕπως εἰς τὸ θέατρον. Οἱ δάκμονες καγχάζουσιν ἐπὶ τοιαύτῃ ἀσεβείᾳ, ἀλλ' οἱ συντοὶ τῶν βροτῶν οἰκτεῖρουσι τοιαύτην κατὰστασιν, ἐν ἧ οὐδὲν πλέον μένει σεβαστὸν καὶ ἱερὸν, ἐν ἧ τὰ πάντα θεατρίζονται. Ὁ θάνατος, ἡ κηδεῖα, ὁ ἐνταφιασμὸς εἰσὶ πρὸ ἡμῶν ἀντικείμενον θρησκευτικῆς τελετῆς, ἐχούσης τοὺς ἀπκηγκλίτους αὐτῆς κανόνας. Οὐχὶ οἱ λαϊκοί, οἵτινες ἀμέσως δὲν εὐθύνονται, ἀλλ' ἡ Ἱερὰ Σύνοδος εἶναι ἀπύγνωστος μὴ παρεμβάξουσιν, μὴ παρηγγέλουσιν τὰ δέοντα, καὶ πρὸ πάντων μὴ ἀπκηγορεύουσιν βῆτῶς τὰ εἰς τὴν σοβαρότητα τῆς ἐσχάτης τελετῆς ἀπάδοντα. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ἀνωτέρου κλήρου μὴ ἐπιτελοῦντος τὸ καθήκον του. Περὶ δὲ τῶν παταγωδῶς χειροκροτησάντων πολυπληθῶν ἀκροῦτων, τί νὰ εἰπωμεν; Τί ἄλλο, εἰμῆ, ὅτι τὸ περιστατικὸν τοῦτο, αὐτὸ καὶ μόνον, ἀρκεῖ νὰ χαρκατηρίσῃ τὴν κουφότητα, ἵνα μὴ τι βαρύτερον εἴπομεν, τῆς κοινωνίας μας.

Μία τῶν συνκαδέλων, ἥτις ἀπὸ καιροῦ καθήρησε τὰ κεκοιμημένκ εἶδωλα τῶν ἀρχαίων παραδόσεων, εἴχεται οἰωνεῖ νὰ ἀντικατασταθῇ ἡ περὶ ἐπικηδεῖος ῥητορική διὰ τῆς ποιήσεως. Καίτοι δὲν φαίνεται ἡμῶν δικαίκα ἡ συνάδελφος πρὸς τόσους κλασικοὺς συγχρόνους ῥητορὰς τῆς Ἑλλάδος, οὐχ ἦττον συμμεριζόμεθα τὴν γνώμην ταύτην, καὶ εὐχόμεθα μάλιστα τὴν τελειοποίησιν αὐτῆς. Ἡ ὀργανικὴ μουσικὴ ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν καθιερώθη εἰς τὰς κηδεῖας, ἡ ποιήσις ἀπὸ τινος ἐπιτυχῶς εἰσήχθη εἰς κῦτάς, μένει ἤδη νὰ συνδυάσωμεν τὰς δύο ταύτας; ἐκδηλώσεις τοῦ πάθους, καὶ νὰ διδάσκωμεν πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ τύμβου τοῦ Ἰοσίτα κατὰλληλα μελοδραματικά πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν τεθλιμμένων ἀκροῦτων. Μὴ ἀμφιβάλλομεν, ὅτι τὰ παταγωδῆ χειροκροτήματα, τὰ his, τὰ fora, καὶ κί ἀνοδοῦσμι, θέλουσιν ἀρθθῶνως ἀντικατεῖσαι τοὺς κόπους τῶν φιλοκάλων αἰοιδῶν.

Ἐκ τῆς ἐν τῷ Αἰῶνι δημοσιευθείσης δικτριβῆς τοῦ κ. Συγγραφοῦ μνησόμεν διὰ τὰ μακαρίτικα Ἀκυρωτικά: «... Ἐγὼ ἀκόμη ἀναπαυμένη τὴν συνείδησιν, ὅτι εἰργάσθη ἀφιλοκερδῶς καὶ συνετέλεσα πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ Κράτους, ἐξ οὗ ἐκινδύνευε ν' ἀπολέσῃ τὰς συμπαθείας τῆς Γαλλίας καὶ Ἰταλίας, ὧν σήμερον τοιαύτην ἔχει ἀνάγκη.»

Ab ovo

Ὁ Ἀσμοδαῖος περιπλανώμενος ἐπὶ τῆς γῆς λαμβάνει πολλάκις ἀφορμὴν νὰ σκεφθῆ πόσον ἀδικος καὶ κοῦφος εἶναι ἡ κρίσις τῶν ἀνθρώπων κατὰ τῶν δικδύλων, εἰς οὓς πᾶσιν ἀποδίδουσι κακίαν. Τίς ποτε Σατανᾶς ἐκ τῶν χειρῶν, θέλει κκομεταχειρισθῆ τόσον ἀσπλάγχχνως τὰ ζῶα, ὅπως βλέπει τις τοῦτο πολλάκις ἐν Ἀθήναις; Οἱ ἐπὶ κάρρων ἐπὶ σφαγῆν κομιζόμενοι τράγοι ὑποφέρουσι βρασάνους, αἵτινες ἐμποιοῦσι φρίκην εἰς τοὺς δικδύλους, καὶ ὅμως οἱ Ἀθηναῖοι μένουσιν ἀδιάφοροι εἰς τὸ θέμα τοῦτο. Ἴπποι μὴ δυνάμενοι ἐπὶ πλέον νὰ σύρωσι βάρη ὑπερβολικὰ καταμαστιγοῦνται μέχρι θανάτου. Οἱ Ἕλληνες δὲν εἶναι εἰσέτι ἀρκούντως ἀνεπτυγμένοι, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἔχωσιν ἀκριβῆ ἔννοιαν τοῦ ζώου. Ἀλλ' οἱ ἔχοντες τὴν ἀξίωσιν, ὅτι ὑπερέχουσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ταύτῃ διὰ τὰ φῶτα καὶ τὴν μόρφωσίν των, ἔπρεπε νὰ διαμαρτύρωνται κατὰ τοιούτων φαινομένων καὶ νὰ ἐπικαλῶνται τὴν παρέμβασιν τῆς ἐξουσίας πρὸς καταστολὴν των.

ΑΚΜΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ
ΕΝ Τῇ ΒΟΥΛῃ

«Ἄρθρον 1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον... τοῦ νόμου... ἀππλάγη ἀπὸ τῆς ἐνεργου ὑπηρεσίας ἐν εἰρήνῃ ν' ἀπονέμεται οὐχὶ εἰς τὸν πρεσβύτερον τῶν υἱῶν ἢ ἐγγόνων τῆς γυναικὸς ἢ τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ εἰς τὸν ἐκ τῶν υἱῶν ἢ ἐγγόνων προσδιορισθόμενον ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἢ τοῦ πατρὸς».
Κ. Μαντζουράνης

Ἄρθρον 2. Πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ 33 ἄρθρου τοῦ περὶ στρατιωτικῆς ὑποχρέσεως οἱ ὁμομήτριοι καὶ ὁμοπάτριοι καὶ οἱ ἑτεροθαλεῖς μονογενεῖς, ὁ σύζυγος θυγατρὸς μονογενοῦς, εἷς ἐκ τῶν ἱκανῶν πρὸς πᾶσαν γεωργικὴν ἐργασίαν ἀδελφῶν, κατ' ἐκλογὴν ἐνὸς τῶν γονέων, ἐὰν ἀμφότεροι δὲν ὑπάρχουσι, καὶ ὁ πατὴρ ὁ συντηρῶν ἀνήλικα τέκνα ἀνεξαρτήτως τῶν ὑπὸ τοῦ εἰρημένου 33 ἄρθρου καὶ τοῦ 3 ἐδαφίου τοῦ περὶ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας 70 ἄρθρου μνημονομένων περιπτώσεων.
Γ. Σταμούλης

ΕΥΦΥΙΟΛΟΓΙΑΙ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑΙ

Φ.λέσσας. Νὰ συστηθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ ἀναφορὰ τοῦ κυρίου Χ.
Πρόεδρος. Νὰ συστηθῆ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν.
Φ.λέσσας. Νὰ συστηθῆ στενωῶς εἰς τὸν ὑπουργόν.
Πρόεδρος. Λοιπὸν συνιστᾶται στενωῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

ΓΝΩΣΤΟΡΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ εἰς τὸν Ἀσμοδαῖον νὰ γνωστοποιήσωσι τοῦτο εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἡμερηίδος ἐν ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 17 ἀπέναντι τῆς Πιστωτ. Τραπεζῆς ἀποστέλλοντες συγχρόνως καὶ τὴν ἑτησίαν συνδρομὴν. Τὸ φύλλον πωλεῖται ἀντὶ λεπτῶν 25.
Ὁ Ἀσμοδαῖος θὰ ἐκδίδεται καὶ ἐκτάκτως ὑσάκις ἢ ἀθηναϊκῆ κοινωνία τῷ παρέχει ἀφθονότεραν τροφήν.
Ὁ Ἀσμοδαῖος δημοσιεύει εἰδοποιήσεις καὶ με εἰκόνας.

L'ART DE LA MODE
REVUE MENSUELLE DE L'ÉLÉANCE

18, RUE MONTMARTRE, PARIS.

Directeur: Ernest Hoschedé.
Administrateur-Gérant: Jules Luquet.

Prix de l'abonnement pour la France et pour l'étranger
100 fr. par an, grand format in-folio.

Voici un ouvrage qui se recommande non seulement par son élégance vraiment artistique, mais aussi par son utilité. Car il est éminemment utile à tous égards d'arracher la mode au caprice pour la soumettre aux règles du bon goût. Cela est surtout utile à notre époque où les recents favoris de la fortune ne sont que trop enclins à mettre le faste à la place de l'art. De là les bisorrettes si fréquentes de la mode à notre époque. L'ART DE LA MODE donne satisfaction au bon goût naturel à toute société civilisée et fait pour ainsi dire de la mode une spécialité de la culture de beau, une des manifestations de l'esprit artistique d'une haute civilisation. Un tel ouvrage est utile partout, mais il l'est surtout dans l'Orient Grec, où l'attrait vers le luxe européen, à grandement besoin d'être réglé d'après les règles du bon goût. Nous en recommandons donc la lecture à nos élégantes, qui y trouveront des renseignements détaillés et amusants sur tous les objets concernant la mode et un guide sûr dans les sentiers souvent capricieux de l'élégance.

Τιμὴ τῆς συνδρομῆς διὰ τὴν Γαλλίαν καὶ διὰ τὴν ἀλλοδαπήν φρ. 100

Τὸ σύγγραμμα τοῦτο διακρίνεται οὐ μόνον διὰ τῆς ἀληθοῦς καλλιτεχνικῆς αὐτοῦ κομψότητος, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς χρησιμότητος αὐτοῦ. Διότι ἰδιαίτερος ὕψ' ἑλκε τὰς ἐκφάσις χρησιμὸν εἶναι ἡ ἀκριβὴς ὁ σημεῖς ἀπὸ τῆς φαντασιοπληξίας, ὅπως ὑποβλήθῃ εἰς τοὺς κανόνας τῆς καλαισθησίας. Τοῦτο εἶναι ἰδίως χρησιμὸν εἰς τὴν ἐποχὴν μας, ἔνθα οἱ νεώτεροι ἔχουσι τὴν τάσιν νὰ προτιμᾶσιν τὴν πολυτελεῖα ἰσχυρῶς ἀντὶ τῆς ἀληθοῦς καλλιτεχνίας. Ἐκ τῆς τάσεως ταύτης προκύπτουσιν αἱ τῶν συγχαί κατὰ τὴν ἐποχὴν ἡμῶν ἰδιαιτεροῖαι τοῦ σημεῖος. L'ART DE LA MODE ἱκανοποιεῖ τὰ αἰσθητικὰ τῆς φαντασίας καλαισθησίας, ὅπου ὑποκάρχει ἐν πάσῃ πεπολιτισμένη κοινωνίᾳ, καὶ πραγματεύεται περὶ τοῦ σημεῖος ὡς περὶ ἀνεκτικῶν ἀναγορίων εἰς τὴν φιλοκαλίαν, ὡς περὶ ἐκδηλώσεως τιμῆς οὗσιν εἰπεῖν τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἐπιπέδου ἐν ἐποχῇ μεγάλου πολιτισμοῦ. Τοιοῦτον σύγγραμμα εἶναι ἀπὸ τοῦτο χρησιμὸν, ἰδίως ὅμως ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Ἀνατολῇ, ἔνθα ἡ πρὸς τὴν εὐρωπαϊκὴν πολυτελεῖαν αἰσῆς, μαζὶ ὡς ἔχει ἀνάγκη νὰ ρυθμισθῇ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φιλοκαλίας. Ὅθεν συνιστοῦν τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ εἰς τὰς κορφὰς ἡμῶν Κυρίας, αἵτινες θὰ εὗρωσιν ἐν αὐτῷ λεπτομερεῖς καὶ διδασκαλικὰς πληροφορίες περὶ ὅλων τῶν ἀνεκτικῶν τῶν ἀναγορίων εἰς τὸν σημεῖος, καὶ ὁδηγοῦν ἑσφαλῶς εἰς τὰς ἰδιοτρόπους ἀερατοῦς τῆς κομψότητος.

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΗΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Α. ΓΙΑΛΟΥΣΗ καὶ Σ' α'

Δρομολόγιον Δρομολόγιον

Ἡ τρέξιον τῆς ἐπιτερίας ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς ἑβδομαχῶς ἀπὸ πᾶσαν Πέμπτην ὥραν 6 μ. π. διὰ Σέρρον καὶ ἐπιστρέφει ἐκείθεν τὸ Σάββατον πρῶτον.
Ἐπειὸν ἀποπέμπει ἀναχωρεῖ τακτικῶς ἐκ Πειραιῶς ἀπὸ πᾶν Σάββατον ὥραν 5 μ. π. διὰ τὸν Εἰσὸν τὸν κόλπον, ἤτοι διὰ Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀταλάντην, Στυλίδαν, Ὀρίον, Νέον Μιζέην καὶ Βόλον, ἔνθα ἰκανοποιεῖται διὰ τὸν αὐτὸν ἡμέριον εἰς Πειραιᾶ τὴν Πέμπτην πρῶτον.
Ἐπειὸν ἀποπέμπει ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς διὰ τὸν γυρὸν τῆς Πελοποννήσου κατὰ δικαιοθεμίαν ἡμέριον Παρασκευῶν ὥραν 7 π. μ. ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 10ης Ὀκτωβρίου.
Δι' ἐπιτερίαν πληροφορίας ἀπευθυνθῆν ἐν Πειραιεὶ πρὶν κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐπιτερίας ἑπιτερίας τῆς Ἁγίας Τριάδος, παραπλευρῶς τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Α. Λούρα, ἐν Ἀθήναις διὰ κατὰ τὴν ἐπιτερίαν ἑπιτερίας ἢ Ἀγίου Ἰωάννου κατὰ τὰ Χαντάτα.
Ἐν Πειραιεὶ τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1880. (Ἐκ τῆς Διευθύνσεως.)

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.